בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 49843-03-19 פלונית נ' פלוני

בפני: כב' השופט הבכיר, אסף זגורי

תובעת **פלונית**

נגד

נתבע **פלוני**

בעניין הילדים הקטינים:
אלמוני יליד 4/1/2016
אלמונית ילידת 11/11/2017

כיום ילד אחד מתחת לקו הצדק, ילד שני מעל קו הצדק. לתפארת מערכת המשפט הישראלית.

פסק דין

פסק דין אשר עולה ממנו השאלה העקרונית: האם נושא המדור – משכנתא מול שכירות – מבוצע כיום באופן ראוי ונכון בבתי המשפט?

צריך להבין שאחרי 919/15 יש כאן שני נושאים נפרדים:

א. החלק הרגיל שהיה בעבר, כאשר בנושא זה יש את נייר העמדה של כבוד השופט שקד שחיבר בין שתי פסיקות של בית המשפט העליון לנושא, לצד העמדה הרווחת בעיקר בבתי הדין הרבניים ששם הכל על האב, והאב ישלם מדור בכל מקרה, גם אם לאם דירה משלה ללא משכנתא. משום מה, זאת גם הדרך בה בחר כבודו בפסק דין זה.

ב. החלק החדש הוא האם במקרה בו לאחד ההורים יש משכנתא, נלך בדרך החישוב של ההכנסה הפנויה או בדרך של ההכנסה הרגילה. מכיוון שלא ניתן להשוות תפוחים לאגסים, הדרך הנכונה היא ההכנסה הרגילה.

כמו כן עולה השאלה, האם ראוי "לנפח" את סכום המזונות, או פשוט לקבוע שלאור זאת שהאב בקושי רואה את ילדיו, כלומר כל הנטל ביום יום הוא על האם בלבד, יש לזה מחיר כלכלי, ובשל כך להעלות את סכום המזונות? לטעמנו עדיפה כמובן דרך ההסבר על הנטל הרב על הורה אשר הילדים רק אצלו מאשר דרך הניפוח.

השתלשלות ההליכים:

1. לפניי תביעה למזונות קטינים שהוגשה במקור לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים והועברה לבית משפט זה במהלך שנת 2020.

2. הצדדים שניהם יהודים עם פער גילאים משמעותי ביניהם, חיו יחד ללא נישואים ו/או מיסוד של הקשר תקופה ארוכה בת 17 שנים (2001 – 4/2018).

3. כתוצאה מקיום חיים משותפים אלה נולדו לצדדים 2 הילדים שבכותרת (להלן "**הילדים**" או "**הקטינים**" או לפי שמותיהם הפרטיים "**אלמוני**", "**אלמונית**").

4. האב עזב את דירתם השכורה האחרונה של הצדדים (ב***) בחודש אפריל 2018 והיה נתק ממושך בינו לבין הילדים כאשר אין חולק שהוא לא שילם מזונות תקופה ארוכה. הלכה למעשה אין חולק כי אף כיום אין האב משלם תשלום מזונות כלשהו לסיפוק צרכי ילדיו.

5. אי לכך הגישה התובעת את התביעה שבכותרת כנגדו (במקור בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים).

6. ביום 7/10/2019 חויב הנתבע בהחלטה למזונות זמניים לשלם לתובעת מזונות זמניים בסך 4,200 ₪ בחודש (לאור החבות המוחלטת במזונות הקטינים) וראו ההחלטה של כב' השופט אורן אליעז מיום 7/10/2019).

7. ביום 14/1/2020 שלושה חודשים אחרי ולאחר שהנתבע הגיש כתבי הגנה חויב הוא במזונות זמניים בסך 1500 ₪ עבור כל קטין (יחד 3000 ₪ בחודש) ובהשתתפות במדור בהיקף של 40% משכר דירה ולא יותר מ-1,200 ₪ בחודש כל עוד האם שוכרת דירה. בדיוק 4,200 ש"ח...כן חויב הנתבע בתשלום מחציות של הוצאות בריאות וחינוך חריגות (ראו ההחלטה של כב' השופטת מיכל ברדנשטיין מיום 14/1/2020).

8. בחודש אפריל 2020 הועברו ההליכים לטיפולי ומאז עיקר הטיפול של בית המשפט היה בנושא הסדרי שהות של האב עם הקטינים.

9. ביום 20/7/2020 התקיימה ישיבת קדם משפט.

10. בסוף שנת 2021 החליפה התובעת ייצוג ונעשו נסיונות ומגעים למו"מ והסדר פשרה כולל אך אלה לא הסתייעו

11. ביום 9/12/2021 עתרה התובעת לחיוב הנתבע במדור לנוכח העובדה שהיא כבר לא שוכרת דירה אלא רכשה דירה ונושאת בהלוואת משכנתא בסך 3,180 ₪ בחודש עד כה האם כנראה שכרה דירה. ולכן האב שילם 40% מדור עם תקרה כמקובל. עכשיו האם קנתה דירה, **ויש לה משכנתא שזה הוני!** נרחיב בהמשך.

12. ביום 2/1/2022 ראיתי לנכון לאור השלב הדיוני בו מצוי היה ההליך והחוסר במסמכים, לחייב הנתבע בהשתתפות במדור בסך 500 ₪ בחודש.

13. ביום 3/1/2022 קבעתי התובענה שבכותרת לישיבת הוכחות מאוחדת עם הליך הרכוש.

14. ביום 9/3/2022 התקיימה ישיבת הוכחות וגם במהלכה היה ניסיון להביא הצדדים להסכמות כוללות במכלול המחלוקות אך הדבר לא הסתייע ולא היה מנוס מהגשת סיכומים ומתן הכרעתי זו.

טענות הצדדים:

15. מאחר וחלו שינויים מאז הגשת התביעה ועד הלום, אתמקד בטענות הצדדים בסוגיית המזונות בעיקר כפי שעלו מסיכומיהם.

16. התובעת טענה כי כל עול הטיפול וגידול הילדים נופל לפתחה של האם. האב אינו משלם אגורה למזונות הילדים וגם לא נושא בחוב מזונות שהצטבר בינתיים מאז 2019 בעקבות החלטות למזונות זמניים.

17. עוד נטען כי האב אף לא נושא בנטל הטיפול בילדים שכן רואה אותם באופן לא סדיר ולאחרונה שוהה עמם מספר שעות באמצע השבוע וכל סוף שבוע שני לסירוגין מיום שישי סיום מסגרות ועד יום שבת שעה 17:00.

18. נטען כי האם בחקירתה כלל לא עומתה עם רשימת הצרכים שפירטה בתצהירה ועם הוצאות הילדים ועל כן יש לקבל האמור בתצהירה כעובדה שאינה במחלוקת. כפועל יוצא סבורה האם כי יש לאמוד צרכי הקטינים בשיעור של 2000 ₪ לכל קטין ועוד מדור והחזקתו בסך 1,800 ₪ בחודש. לדבריה מדובר בסכומים סבירים לאור העובדה שמדובר בילדים מתחת לגיל 6 שנים, כאשר המשכנתא דומה לעלות שכירות וכאשר האם נושאת בכל עול נטל הטיפול בילדים.

19. האם מוסיפה, כי אין לקבל טענות האב לעניין היעדר השתכרות ו/או פגיעה ביכולת ההשתכרות שלו. לדבריה מדובר באדם בעל פוטנציאל השתכרות של 10,000 ₪ בחודש אשר לפי דבריו בפני התובעת כאשר חיו יחד אמר שלא ייצא לעבודה תמורת סכום נמוך מ-7000₪ בחודש. נטען כי תלושי שכרו לא שיקפו את השתכרותו בפועל וכי קיבל הכנסות לא מדווחות. הוסבר כי בחקירתו אישר הנתבע עבודות "בשחור" ואין מדובר באדם מהימן שניתן לייסד על עדותו ממצא שיפוטי לפיו השתכרותו היא כנטען על ידו (5000 ₪ בחודש לכל היותר). עוד נטען כי אין לו הוצאות מדור שכן הוא גר בדירת בת זוגו.

20. בכל הנוגע לתחולת בע"מ 919/15 נטען כי מכיוון שלא מדובר במקרה של משמורת משותפת אין מקום להחיל הלכה זו במקרה זה. זה כמובן שגוי. עדיף לא לכתוב טיעונים שכאלו...

21. הנתבע טוען כי סכומי המזונות שנפסקו לא מאפשרים לו להתקיים בכבוד מינימלי. לדבריו חויב בסכום מזונות המגיע כדי כל הכנסותיו במהלך 2019 ומאז חלה רק הרעה במצבו.

22. הנתבע טוען כי התובעת נהנתה מהכנסותיו כאשר חי עמה, חסכה כספים רבים ואילו הוא נותר חסר כל.

23. הנתבע מוסיף כי לאחרונה חלה הידרדרות משמעותית במצבו והוא סובל מכאבי גב המקרינים לזרועות ואינו יכול לעבוד *** כפי שעבד בעבר.

24. לטענת הנתבע יש להחיל את הלכת בע"מ 919/15 על נסיבות מקרה זה לאלתר בכל הנוגע לבן אלמוני שמלאו לו 6 שנים ביום 4/1/2022 ובהמשך גם ביחס לבת אלמונית. זה נכון.

25. הנתבע הוסיף כי התובעת משתכרת כ-12,900 ₪ בחודש ועל כן לפי יחס ההכנסות יש לפסוק מזונות נמוכים בהרבה מאלה שנפסקו.

דיון והכרעה:

26. אפתח ואציין, כי אין ספק לדידי כי מדובר בתביעה מוצדקת ולא ברור על שום מה עמד הנתבע על ניהול הליך הוכחות. עם זאת, אין גם ספק שהסכומים המבוקשים מופרזים בנסיבות ההשתכרות של הנתבע ובשים לב לצורך להחיל את עקרונות בע"מ 919/15. שוב ושוב מפריזים בסכומים, שוב ושוב בתי המשפט "עולים" על זה, ועדיין זה נמשך. כי אין ענישה! אין הוצאות!! שיטת מצליח.

27. מספר רב של פסקי דין קבעו מאז ניתן פסק הדין בבע"מ 919/15 כי ההלכה התקדימית שנקבעה בו חלה **גם במקרה בו המשמורת אינה משותפת** (ראו למשל: עמ"ש (מחוזי-ת"א) 14612-10-16 **פ.ב. נ' א.ב.** (20/12/2017, נבו)). על כן אני דוחה טענות האם לעניין אי תחולת הלכת בע"מ 919/15 על נסיבות מקרה זה ויש להחיל ההלכה בהתאמות הנדרשות אם וכאשר כל קטין עובר את גיל 6 שנים. הסבר יפה

28. אם כך, המהלך השיפוטי שעל בית המשפט לנקוט בו בפסיקת מזונות בעקבות בע"מ 919/15 ביחס לילדים מעל גיל 6 שנים הוא כדלהלן:

א. הערכת וקביעת צרכי הילדים לפי רמת החיים שהורגלו הילדים ערב הפירוד (צרכים תלויי שהות ובכללם מדור והחזקתו, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים חריגים).

ב. **היכולות הכלכליות של הצדדים (לא רק הכנסותיהם הפנויות של ההורים אלא קביעת יכולת כלכלית מכל המקורות העומדים לרשות ההורים לרבות שכר עבודה).**

ג. **קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה.**

ד. **חלוקת משמורת בפועל (שקלול הוצאות תלויות שהות ביחס היכולת הכלכלית של שני ההורים וקביעת גובה החיוב בהתאם).**

29. כמובן שביחס לילד שהוא מתחת לגיל 6 שנים, אין שינוי בהלכה והחבות במזונותיו ההכרחיים נותרה מוחלטת לפתחו של האב (היהודי) וראו בע"מ 1168/22 **פלוני נ' פלונית** 28/2/22, נבו)). ורושמים זאת כאילו זה מצב עולם תקין. מצב ראוי. אין שום בעיה....

30. גובה צרכי סף מינימליים כיום נע בין 1,300 ₪ לבין 1,700 ₪ לילד ללא מדור (ראו עמ"ש 46291-01-16 **פלונית נ' פלוני** (נבו 9.10.17) ; עמ"ש (מחוזי חיפה) 44496-10-20 **א. נ' ב.** (נבו, 11.8.20)) ; תלה"מ 33849-03-18 **ט.ד.ט נ' י.ט** (נבו 1.2.22)). ניכר מהפסיקה כי סכום של 1,400₪ מהווה הצד הנמוך של מנעד פסיקת מזונות סף מינימליים לקטין.

31. אין כל ספק לפיכך כי בעניין מזונותיהם הזמניים של הילדים במקרה שלפניי לא היה מקום לשינוי או הפחתה. כן ברור, כי ביחס לקטינה אלמונית שהיא בת 4 שנים וחצי מחויב האב בלבד במזונותיה ההכרחיים ואלה יישארו בשיעור של 1,500 ₪ בחודש כפי שנקבע בהחלטות למזונות זמניים עד ליום 11/11/2023 שאז תגיע לגיל 6 שנים. בעניינו של הבן אלמוני, מלאו לו 6 שנים ביום 4/1/2022 ומאותו מועד ואילך החיוב יהיה לפי יחס ההכנסות של הצדדים.

32. בשעה שב"כ האב והאב לא חלקו על גובה הצרכים הנטענים בתצהירה של האם מקובלות עלי טענות באת כוחה המלומדת לפיהן יש לאמוד צרכיו של כל אחד מהילדים על סך של 2000 ₪ בחודש לאור שכר ההורים וזה שהילדים רק אצל האם, פשוט מטורף. ומה עם הלכת ורד? (סעיף 51 לתצהיר). אציין בהקשר זה כי פירוט הצרכים נעשה באופן מתון, מדוד ושקול ללא הפרזה מוגזמת בסכומים וניכר כי אלה אכן הסכומים המשקפים צרכי הקטינים כעולה גם מהתדפיסים של דפי כרטיס אשראי (נספח 11 לתצהיר) ויתר הפירוטים שצורפו במהלך ההליך.

באשר לילדים מעל גיל 6 החולקים זמני שהות בין בתי שני הוריהם **זה רחוק מאוד מהמקרה שלנו! אז למה מועיל ההסבר?** קבעה הפסיקה סכומים ממוצעים של כ-2,250 ₪ בחודש (חשוב לציין שזה כולל כבר את הוצאות אחזקת המדור! ראו עמ"ש 5121-05-20 סעיף 25 והסברנו מספר פעמים שהסכום שגוי הוא!!) לכל קטין תוך שהוסבר כי בשל

המגורים בשני בתים, ההוצאות של ההורים ביחס לילדים עולות (ראו בעמ"ש (מחוזי מרכז) 65692-11-19 **ס. נ' ס.** (22.9.20, נבו) ; (עמ"ש (מחוזי חיפה) 56000-10-18 **פלוני נ' פלונית** (2019, נבו) ופסקי דין נוספים המאזכרים אסמכתאות אלו).

2,250 ₪ לכולם: לטעמנו גישה שגוייה היא.

גם בסכום עצמו שלא מתאים לרוב המשפחות ששכר ההורים בהם חציוני עד ממוצע, וגם לא מותאם לאזור המגורים ורמת החיים של ההורים.

בנוסף, יהיו מקרים בהם לאחד ההורים אין הוצאות אחזקת מדור כלל/מלאות (למשל מגורים אצל ההורים או עם בן זוג) **וקביעה אוט' שכזו פשוט שגויה כלכלית!** בדיוק כפי שאת ההוצאות המשתנות (לשעבר "מחציות") אנחנו לא מכניסים לסכום המזונות הקבוע, כי זה שגוי כלכלית, כך צריך להיות גם לגבי הוצאות אחזקת מדור. בנפרד.

לטעמנו ראוי היה שהשופטים היו רושמים את הסכומים בנפרד. נניח סכום של 1,400-1,800 ₪ עבור המזונות, ובנפרד את נושא אחזקת המדור במידת הצורך. כך נימנע מטעויות!

33. עוד בהקשר זה ראוי לעיין בפסק דינו המקיף של כב' הדיין אריאל אליהו (בית הדין הרבני בנתניה) בתיק מס' 7/1128743 ראו "שיעור גובה המזונות הראוי: פסיקת מזונות ריאליים בסכסוכי משפחה". באשר לשיעור המזונות הראוי במסגרתו נעשה ניסיון להעריך את צרכיו של קטין בהתבסס על הערכות כלכלנים וגורמים רישמיים שונים דוגמת הלמ"ס, לוחות ומחקרים של רשות המיסים, מחקר בנק ישראל, עמותת פעמונים, דו"ח ועדת שיפמן, דו"ח ועדת חריס ומחקר שנערך ע"י פורום קהלת לכלכלה משפט וחברה. כל גוף מהגופים הנזכרים העריך באופן שונה צרכיו של קטין כאשר גם ע"פ טבלאות הלמ"ס עלות ילד במשפחה עם שלושה ילדים העלות לילד מגיעה כדי 1884 ₪ לילד זה נלקח מפסק הדין בעמ"ש 65692-11-19 (סעיף 23) **ולהבנתי שגוי!** (הלן בבית אחד). בית המשפט המחוזי במחוז מרכז קבע כי לסכומים אלה יש להוסיף כ-25% בשל חלוקת זמן בשני בתים וצריכה גבוהה יותר אם לא כפולה וכך יוצא שסכום ממוצע של 2250 ₪ - 2400 ₪ לילד לחודש הינו סכום סביר ברוב המקרים או סכום שיכול לשקף נקודת מוצא להערכת סבירות צרכים של ילדים בפסיקת מזונות (ראו עוד עמ"ש (חיפה) 44496-10-20 **א. נ' ב.** (11.20.2021, נבו)). פסיקות אלה יכולות לסייע גם בבחינה למפרע של תוצאת החיוב במזונות שתיקבע בפסק הדין כדי לראות אם היא סבירה אם לאו. שוב, כל זה לא קשור למקרה שלנו. זמן שיפוטי יקר ללא כל צורך.

34. על כן אני קובע כי 2000 ₪ בחודש משקפים נאמנה את צרכיהם של הילדים בנסיבות המקרה שלפניי ללא מדור והחזקתו ובאופן שסכום זה כולל גם מעגל צרכים מדין צדקה. אבל כאן הילד מתגורר רק בבית אחד, אז איך סכום כה גבוה מהמקובל?

35. בעניין המדור אני מקבל הטענה של האם שיש לגזור מתוך עלויות המשכנתא חיוב במדור רעיוני של הילדים, בייחוד לאור העובדה שגובה החזר המשכנתא נופל מגובה החזר דמי שכירות ששילמה האם עת נפסקו מזונות זמניים במקור (3,180 ₪ בחודש החזר משכנתא לעומת 3,400 ₪ תשלום שכר דירה).

36. הגם שתשלום הלוואת משכנתא הינו מרכיב הוני המאפשר לאם להגדיל את הונה, הרי שיש לחייב האב בתשלום מדור עבור ילדיו שהוא בבחינת "מדור רעיוני" ומדובר בתעריף מדור סביר למדי (ראו בהקשר זה עמ"ש (ת"א) 555-06-15 **פלונית נ' פלוני** (נבו 30.12.15) וכן ראו עמ"ש (חי') 44496-10-20 **א. נ' ב.** (11.8.21, נבו)).

37. על פי הפסיקה הורה חב לשאת במדור בסיסי עבור ילדיו, ללא קשר לתשלום המשכנתא ע"י האם (ראה ומקל וחומר עמ"ש (ת"א) 28592-05-13 **י.נ נ' י.נ** (נבו 9.11.14) שם הושת על אב תשלום מדור ילדיו המתגוררים בבית האם, ללא קשר אם מדורם מסופק בדרך של שכירות או משכנתא). לאב אין פטור מלהשתתף בעלות המדור רק משום שהאישה משלמת את המשכנתא בדירה בה מתגוררים הקטינים.

38. ברוח דומה נפסק בעמ"ש 555-06-15 לעיל כי חיובו של אב לשאת בעלות דיור בסיסי לילדיו שריר וקיים ללא קשר לעובדה שהילדים מתגוררים בדירה הממומנת באמצעות משכנתא. וביתר שאת יפים הדברים שעה שדירת האם היא הדירה היחידה המספקת מדור יציב לילדים וכי האם נטלה על עצמה את תשלום המשכנתא במלואו בעוד האב גר אצל בת זוגו ואינו נושא בהוצאות עבור מדור.

נושא המשכנתא לעומת שכירות מורכב, וכיום אין לגביו פסיקה מנחה ונכונה. צריך להבין שאחרי 919/15 יש כאן שני נושאים נפרדים:

ג. החלק הרגיל שהיה בעבר, כאשר בנושא זה יש את נייר העמדה של כבוד השופט שקד שחיבר בין שתי פסיקות של בית המשפט העליון לנושא, לצד העמדה הרווחת בעיקר בבתי הדין הרבניים ששם הכל על האב, והאב ישלם מדור בכל מקרה, גם אם לאם דירה משלה ללא משכנתא. משום מה, זאת גם הדרך בה בחר כבודו בפסק דין זה.

ד. החלק החדש הוא האם במקרה בו לאחד ההורים יש משכנתא, נלך בדרך החישוב של ההכנסה הפנויה או בדרך של ההכנסה הרגילה. מכיוון שלא ניתן להשוות תפוחים לאגסים, הדרך הנכונה היא ההכנסה הרגילה.

39. על כן יש להעמיד חלקם של הילדים בשיעור של 1,270 ₪ שהם 40% מגובה החזר המשכנתא.

40. גם על הוצאות החזקת המדור הנטענות לא חלק הנתבע. מדובר בכ-1,300 ₪ בחודש וחלקם של הילדים בהם 520 ₪ בחודש.

41. הנה כי כן צרכי הילדים המוכחים כולל מדור והחזקתו ולא כולל צרכים חריגים בתחום הבריאות והחינוך הינם : 4000 (2*2000) מעבר לסכום המופרז, איפה הלכת ורד? + 1270 + 520 = 5,790 ₪ ובעיגול 5,800 ₪ בחודש.

42. באשר להכנסות הצדדים, הרי שהכנסת האם ברורה וידועה ועולה מתלושי שכרה ומדובר בכ-12,800 ₪ נטו מדי חודש (נספח 14 לתצהירה). מנגד את הכנסת האב אני רואה לנכון לאמוד בכ-8000 ₪ לחודש בהתאם להתרשמותי מעדותו ומהמסמכים שהובאו לפניי. יש לציין כי האב הקשה על בית המשפט בקביעת גובה השתכרותו. הוא העיד באופן מתחכם ומתחמק (לא זוכר כמה עבד וכמה השתכר וראו למשל בעמ' 22-21 לפרוטוקול) ונראה היה כי חשש מלמסור תשובות אמת בעניין השתכרותו ובעניינים נוספים. הנתבע קיבל שכר גלובלי לטענתו בשיעור 5000 ₪ בחודש אך התלוש "חשוד" שמא אינו מתאר את הכנסותיו המלאות. הוא טוען כי קיבל השכר בשיק אך לא הראה ולו ראיה אחד המעידה על כך ששיק שקיבל כשכר תואם את האמור בתלוש השכר. בנוסף שעות העבודה שעבר אינן מתיישבות עם שכר כה נמוך. בסופו של דבר הוא הודה בפני בית המשפט כי כאשר עבד בשתי משרות הגיע לשכר של 10,000 ₪ בחודש. גם אם אתחשב בגילו ובמצבו הרפואי הנטען אני סבור שאין כל מקום לקבוע (בהיעדר נכות) כי פוטנציאל ההשתכרות שלו נופל מ-8000 ₪ בחודש. מדובר באדם בעל כישורים טכניים וניסיון ונראה כי מדובר בסכום התואם את יכולותיו נכון להיום.

43. הנתבע לא קרא את תצהירו וחתם עליו "בלנקו" לפי עדותו. ניכר שאינו אומר אמת לגבי מגוריו כאשר בהוצאה לפועל טען כי אין לו קורת גג ואילו בהליך כאן טען שיש לו בית אצל בת זוגו ושם מבקש לשהות עם הילדים. הוא אינו מנהל חשבון בנק פעיל ומתנהל במזומן (עמ' 19 לפרוטוקול). הוא קיבל ומקבל את שכרו במזומן או במוצרים (סולר למשל ראו בעמ' 22). תלושי השכר שכבר צירף לא נראים אותנטיים וכולם זהים ללא כל רכיב משתנה. הוא מעיד על עצמו כמי שיכול להסתפק בכ-400 – 500 ₪ בחודש למחייתו וכמי שגר ביערות, קרוואנים ומקומות ארעיים ולא מוסדרים אחרים. אינני מקבל את טענות האב בדבר פגיעה אנושה ביכולת השתכרותו בשל מצבו הרפואי. מדובר במי שהאמת אינה נר לרגליו ועשה כל מאמץ להסתיר יכולותיו והכנסותיו האמיתיות. לא הביא עדים שיעידו על כושר השתכרותו ו/או שכר ששולם לו בפועל, בעל יכולות טכניות, מיומנויות וניסיון רב וגם אם סובל מכאבי גב בעת הזו, בהיעדר נכות מהמל"ל אין כל מקום לקבוע ירידה משמעות בהשתכרותו מעבר למה שכבר נלקח בחשבון בפסק דין זה.

44. לפיכך סכום ההכנסות המצרפי של הצדדים 8000+12,800=20,800 ₪. יחס ההכנסות הוא 12,800/20,800=62% האם (בעיגול ובהתחשב בקצבת הילדים) ו-38% האב.

45. לאור האמור לעיל, ברי כי כאשר שני הילדים מעל גיל 6 הרי שמתוך כלל צרכי מזונות ומדור של הילדים אמור האב לשלם 5,800*38%=2,204 ₪ (בעיגול 2,200 ₪). רק לפי יחס הכנסה, כי לאב אין זמני שהות עם הילדים. לאור זאת שכל הנטל היום יומי הוא על האם, נשאלת השאלה האם לא ראוי להעלות במקצת את סכום המזונות? אולי במקרה בו שכר האב היה קצת יותר גבוה כך היה נקבע.

פסיקתא:

46. לפיכך אני מחייב את האב במזונות ילדיו הקטינים כדלהלן:

47.1. אני מחייב את האב במזונותיו של הילד אלמוני בסך 1,100 ₪ החל מיום 1/1/2022 ואילך.

47.2. אני מחייב את האב במזונותיה של הילדה אלמונית 1,400 ₪ בתוספת 1,000 ₪ בגין מדור והחזקתו וזאת מהיום עד למועד הגיעה לגיל 6 שנים (11/11/2023), קרי למשך שנה וחצי מהיום.

47.3. למען הסר ספק מובהר כי החל מיום 1/11/2023 המזונות בגין שני הילדים יועמדו על סך 2,200 ₪ בחודש (בחלקים שווים ביניהם) כולל מדור והחזקתו.

47.4. דמי המזונות ישולמו עד הגיעו של כל קטין למועד גיוסו לשירות צבאי או לאומי (ואם לא ישרת, יופסקו בסיום לימודים תיכוניים).

47.5. היה ומי מהילדים ישרת בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, האב ימשיך לשלם מזונות לאם עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי, כשהסכום יעמוד על שליש מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור לעיל.

47.6. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-15 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של האם, כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בשנה – במזונות חודש ינואר של כל שנה, ללא הפרשים לתקופות הביניים.

47.7. כל קיצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטין, לרבות קיצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לאם בנוסף לדמי המזונות. מענק החינוך ישמש לצורכי הצטיידות לבית הספר והאב לא יחוייב להשתתף בהוצאות הצטיידות. הסבר יפה וחשוב! מונע מריבות.

47.8. לעניין ההוצאות החריגות: כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, יועברו באחד מאופני התקשורת הבאים - להלן: "**תקשורת מתועדת**": תקשורת סלולרית (כגון: WhatsApp) / מייל / דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחוייב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח

להוכיח כי ההורה השני קיבל לידיו את המידע/מסמכים. יפה. הלוואי וכך היה רשום בכל פסק דין!

47.9. החל מהיום יישאו הצדדים ביחס של 60% האם ו-40% כאן ראוי לציין פעם נוספת שאת החישוב ליחס שכר ההורים ראוי לעשות לאחר תשלום המזונות! האב בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/ריגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא אם כן ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה הממומן זכאי להנות מהחזר זה.

47.10. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת מתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

47.11 החל מהיום יישאו הצדדים ביחס של 60% האם ו-40% האב בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית הציבורית – **הכוללות**: אגרות חינוך, כל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, צהרון עד לסיום כיתה ג, חוגים, שיעורי עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער וקייטנות.

47.12. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים ביחס 60% (האם) - (האב) 40% **ובלבד** ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

47.13. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

47.14. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאם בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

47.15. חיוב המזונות המפורט בכל הסעיפים לעיל, כולל את השתתפותו של האב בכל צרכי הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות מדור, ועל האם לשאת בכל יתר צרכי הקטינים, מכל מין וסוג שהוא, לרבות – ולא למעט: מזון, כלכלה שוטפת, ביגוד והנעלה, רכישת ציוד למסגרת החינוכית, הוצאות רפואיות שוטפות, וכיו"ב.

יפה. הלוואי וכך היה רשום בכל פסק דין!

47. אני מחייב את הנתבע לאור התנהלותו הדיונית בתיק זה בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין בסך 7000 ₪ לטובת התובעת שעה שלא היה כל צורך בניהול ההליך והדבר נעשה על רקע התעקשותו של האב שלא צירף מסמכים באופן שיטתי מתחילת ההליך ומסר עדויות פתלתלות ובלתי מהימנות וחמור מכל אלה כלל לא שילם מזונות כפי שחוייב ואף לא אלפית מהם (לנתבע חוב של כ-180,000 ₪ בהוצאה לפועל וברור שאין לו כל כוונה לשלם המזונות גם בעתיד).

המזכירות תסגור את התיק ותמציא לצדדים.

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, שופט בכיר